

تأثیر الگوی تعدیل شده تسلط‌آموزی بر یادگیری شناختی و عملکردی دانشجویان پرستاری

آزاد رحمانی*، علی‌رضا محجل‌اقدام، اسکندر فتحی‌آذر، فریبرز روشنگر

چکیده

مقدمه: آموزش بالینی مؤثر نیازمند استفاده از روش‌های آموزشی می‌باشد که توانایی ایجاد سطح مناسبی از دانش و عملکرد را در دانشجویان داشته باشند. هدف این پژوهش بررسی تأثیر الگوی تعدیل شده تسلط‌آموزی بر یادگیری شناختی و عملکردی دانشجویان پرستاری بود.

روش‌ها: در یک مطالعه نیمه تجربی با طرح دو گروهی پیش‌آزمون - پس‌آزمون، ۵۲ دانشجوی پرستاری با روش سرشماری انتخاب و در گروه‌های ۴ تا ۵ نفره، به صورت تصادفی به ۶ گروه شاهد و ۶ گروه تجربی تقسیم شدند. پس از اجرای پیش‌آزمون‌های شناختی و عملکردی، دانشجویان گروه‌های شاهد با روش سنتی و دانشجویان گروه‌های تجربی با الگوی تعدیل شده تسلط‌آموزی، به مدت ۱۲ روز تحت آموزش بالینی قرار گرفتند. در نهایت، پس‌آزمون‌ها گرفته شد. برای جمع‌آوری داده‌ها یک آزمون پیشرفت تحصیلی و چهار چک‌لیست طرح گردید. نتایج با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های ویلکاکسون و من-ویتنی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: آموزش بالینی با دو روش سنتی و الگوی تعدیل شده تسلط‌آموزی در ارتقای یادگیری شناختی و عملکردی دانشجویان مؤثر بود. در مقایسه اختلاف میانگین‌های پیش‌آزمون و پس‌آزمون یادگیری شناختی و عملکردی دو گروه، اختلاف میانگین یادگیری شناختی و عملکردی گروه تجربی در تمامی موارد از گروه شاهد بیشتر بود.

نتیجه‌گیری: تأثیر الگوی تعدیل شده تسلط‌آموزی در یادگیری شناختی و عملکردی دانشجویان پرستاری بیشتر از روش سنتی آموزش بالینی است. بنابراین، پیشنهاد می‌گردد که از این روش در آموزش بالینی بیشتر استفاده گردد.

واژه‌های کلیدی: آموزش پرستاری، آموزش بالینی، یادگیری، تسلط‌آموزی، مهارت‌آموزی.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / پاییز و زمستان ۱۳۸۶؛ ۷(۲): ۲۶۷ تا ۲۷۷

مقدمه

هدف آموزش پرستاری، ایجاد سطح مناسبی از دانش و مهارت در دانشجویان پرستاری، و مهمترین عامل در جهت کسب این هدف، ارتقای سطح آموزش بالینی در پرستاری است (۳ تا ۱). بیش از نیمی از فرایند حرفه‌ای شدن دانشجویان پرستاری در بالین رخ می‌دهد. این محیط، مهم‌ترین منبع شکل دادن به هویت حرفه‌ای دانشجویان است (۴ و ۵). از طرفی، اعتلای کیفیت خدمات پرستاری

* آدرس مکاتبه: آزاد رحمانی (مربی) گروه داخلی - جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، خیابان شریعتی جنوبی، تبریز.

azadrahmanims@yahoo.com

علی‌رضا محجل‌اقدام، مربی گروه داخلی - جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز (mohajjela@tbzmed.ac.ir)، دکتر اسکندر فتحی‌آذر، استاد

گروه علوم تربیتی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه تبریز

(e_fathiazar@tabrizu.ac.ir)، فریبرز روشنگر، مربی گروه داخلی - جراحی،

دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی تبریز

(fariborzroshangar@gmail.com).

این طرح با شماره ۸۵۸۱۰ در معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز به ثبت رسیده و هزینه آن از طرف این معاونت پرداخت گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸۶/۵/۲۰ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۶/۹/۲۱ اصلاح شده و در تاریخ ۸۶/۱۰/۷ پذیرش گردیده است.